

רבים וז' אשנא רבועתה קדמה של

לא תתעב ארומי כי אחיד הוא ונו
 בנפא אשר זולדונו שתיקה בקדושה
 בה איסורי באה
 תקסד שלא יכנס טמא למחנה לווי
 שהוא כנגד הר הבית שגא
 כי יהיה בק' אשנו לא יבאו וזר
 מחנה הלויים בעברה בה ביאת המקדש
 תקסה להתקין יד במחנה שיצאו
 בובעלי המחנה להפנות בו
 שגא וידתיה לך ג'
 תקסו להתקין יתר להפוד בו שגא
 ויתרתיה לך בשפט' בה חפץ ונלמח
 תקסז שלא להחזיר עבר שברח
 מחוצה לארץ לארץ ישראל ארצו
 שגא לא תסגיר עבדו
 תקסח שלא להונות עבד זה שגא
 עמך ישב בקרבך ונו לא
 תוננו שתיקה בס קנן בה עבדים
 תקסט שלא תהיה קדשה והוא
 הנבעלת בלא כתובה ובלא
 קידושין שגא לא תהיה קדשה ונו
 בס נשים בה אישות

תקע שלא להקדיש אתנן ומחיר שג
 לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב
 בס עברה בה איסורי המזבח
 תקעא שלא ללות נכריות מישרא
 שג לא תשיך לאחד
 תקעב להלות לנכריות שגא
 לנכרית שיך מפי חשמועה
 למרושז ומצוה במשפט' בה מלוה
 תקעג שלא לאחר הנדריים והנדר
 שגא ארס ושגרב ושאר
 דבר' שהוא חייב בהן שגא כתרור
 נדר לוי' אהיך בעברה בה מעשה קנין
 תקעד לקיים ארס כלמה שהוציא
 משפתו מקרבן או צדקה
 שגא מוצא שפתך תשמר דע שיתבס
 הפלאה בה נדרים
 תקעה להיות השכיר אוכל בזמן
 שכירותו שגא תבא בכרסו
 תקעז שלא ליקח השכיר יותר על
 אכילתו שגא ואכלך לא תתן
 תקעז שלא יאכל השכיר בשעת
 מלאכה מן המחור שהוא

סוף לא אסמך לא אסמך לא אסמך

מדות מופרדסאי שפאחיון אל מדיס מון את

שהוא עשה שני וחמש לא תע
שלשתן במשפט' בה שכור
תקע' לנרש בשטר שני ובתלה
תקע' שלא ערש יחזיר המגרש
גרושתו אחר שנשאת' שני
לא יוכל בעלה הראשון וגו' שתירון
בס נשים בה ערושין
תקפ' שלא יתחייב חתן בבר מצוה
רבים כל שנתו קנן צבא ושמים
החומה וצרכי העיר וצרכי הגרור
וכיוצא בהן שני לא יצא בצבא ולא
יעבר עליו וגו' וכן בונה בנין ונוטע כרם
שמחים בקנינתו שנה תמימה
תקפ' לשמח חתן עם אשתו שני
נקי יהיה לביתו וגו' שתירון
בשפטים בה מלכים
תקפ' שלא להכול מלים שעושין
בהן אוכל נפש שני לא
חבול רחים ורכב במשפט' בה חלק נקל
תקפ' שלא לתלוש סימני צרעת
ושלא יקוץ סימני הטמאה
שני השמר בנגע הצרעת בספר

טהרה בה טמאת צרעת
תקפ' שלא ימשכן בעל חוב בזרוע
שני לא תבא א ביתו
תקפ' שלא למנע עבד מבעליו בעת
שהוא צריך לו שני לא תשכב
בעבדו כלום לא תשכב ויעבדו עמך
אא תשיבנו לבלילה הואיל והוא
צריך לו
תקפ' להשיב המשכון לבעליו
שני השב תשיב לו את העבד
שלשתן במשפט' בה מלוה ולוה
תקפ' ליתן שכר שכור בזמנו שני
ביומיתו שכרו וגו' במשפטים
בה שכורות
תקפ' שלא יעיד קרוב שני לא ימתו
אבות מפי השמועה למדושה
ימתו אבות בעדות בנים וה' לשאר
קרובים במשפטים בה עדות
תקפ' שלא להטות משפט גרים
ויחוסים שני לא תטה משפט
גריחוסי בשפט' בה סוהרדין
תקפ' שלא למשכן בגד האלמנה

מדות מופרדסאי שפאחיון אל מדיס מון את

מדות מופרדסאי שפאחיון אל מדיס מון את

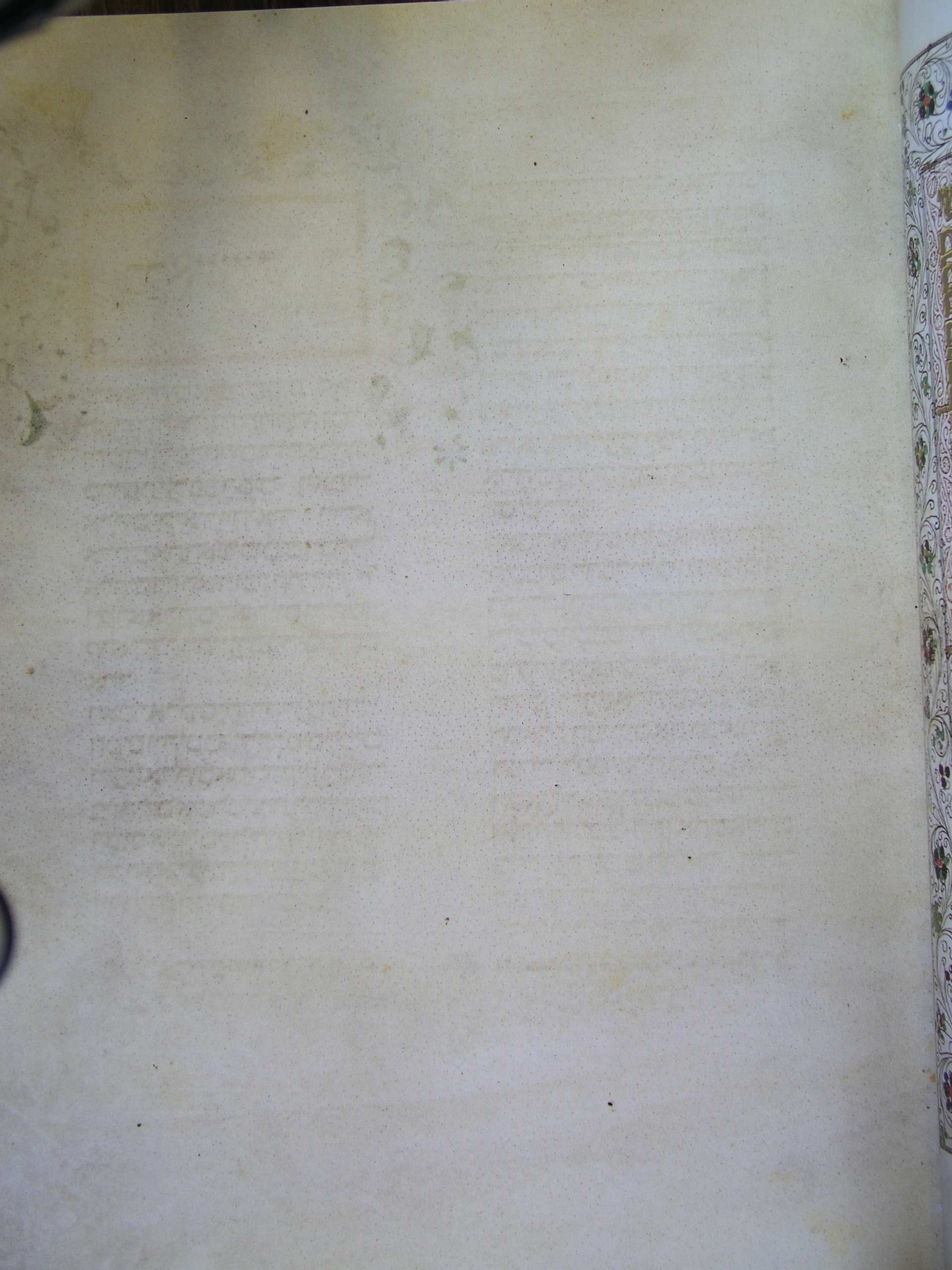
מדות מופרדסאי שפאחיון אל מדיס מון את

פסוקים של חזון חסידות

שנא ולא תחבול בגר אמנה בספר
משפטים בה מלוה ולוה
תקצא להניח עמר השכחה שנא כי
תקצור קצירך בשדה וע
תקצב שלא ליקח עמר השכחה שנ
לא תשוב לקחת וכן כל האילני
וישכחה שנא לא תפארא אחריד
שניהם בד' עים בה מתנות ענים
תקצב להלקות הרשעים שנא והפלי
השפט והכהו לפני
תקצד שלא לחסוף במלקות מחוץ
מלקות שנא כדירשעתי וע
ארבעים כי לא יוסף שניהם
במשפטי בה סנהדרין
תקצא שלא יחסום בהמה בשעת
מלאכה בדבר שאוכל ממנו
ונהנת שנא לא תחסום שור בדישו
במשפטים בה שכירות
תקצו שלא תנשא היבמה לאיש זר
עד שתסור רשות היבם מעליו
שנא לא תהיה אשת חמת החוזה וע
תקצו ליבם אשת אחיו שנא יבא עליה

תקצח לחלוץ ליבם שנא וחלצה נעו
שלשתם בשנים בה יבוס וחלוצו
תקצט להציל הנדרה ואפי' בנפש
הנדרה שנא וקצתה את כפה
תר שלא לחוס על הנדרה אא הנדר
אתו קודם שיגיע לנדרה ויהרגו
או יצלה עדותו שנא לא תחוס ענין וע
שתיהם בניקין בה רוצח ושמירת נפש
תרא שלא לעשות אצלנו אמן
ואכן איפה ואיפה שנא לא
יהיה לך בביתך אבן ואבן וע
אעפ שאינו לוקח ונותן להם בס
ניקין בה נגבה מחסום
תרב לזכור מה שעשה עמלק
תמיד שנא וזכור את אשר עשו
לך עמלק תר תר
תרב להכריתו וזכור עמלק שנ
תמחה את זכר עמלק
תרד שלא יסוד מלבנו מעשינו
הרעים של עמלק ואריבתו
ברך דרעמה שעשה לנו שנא לא
תשכח בשפטי בה מלכס ומלחמות

החזון חסידות

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויאמר אלהים ישר צוהמים שרץ
נפש חיה ועוף יעופף על הארץ
על פני רקיע השמים ויברא אלהים
את התעננים הערלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שר צוהמים
למינהם ואת כל עוף כנה למינהו
וירא אלהים כי טוב ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את המים בכימים ועוף ירב
בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום
חמישי

ב
יכסה
פניו
ובשמים

ל

ב

ד

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

דג

וירדו בנתת הים ובקוף השמים
ובכל חיה הרמשת על הארץ
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את
כל עשב דור עור עשיר על פני
כל הארץ ואת כל העץ אשר בו
פרי עץ דור עור עלכם יהיה לאכלה
ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ אשר בו
נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן וירא אלהים את כל אשר
עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ז
ויהי בקר יום השישי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי ביום שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב ז
השרה טרם יצמח כל לא המטד
יהוה אלהים על הארץ ואדם

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים

כי ביום אכלך ממנו מות תמורת
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עוזר כנגדו
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל
חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא
לזכר אשר יקרא לו האדם נפש
חיה הוא שמו ויקרא האדם
שמות לכל הבהמה ולעוף הע
השמים ולכל חית השדה ולאדם
לאמצא עזר כנגדו ויפל יהוה
אלהים תרדמה על האדם ויישן
ויקה אחת מצלעתיו ויסגר בשן
תחתנה ויבן יהוה אלהים את
הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי זאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד ויהיו
שניהם ערום האדם ואשתו
ולא יתבששו והנחש הירק
ערום מכל חית השדה אשר
עשה יהוה אלהים ויאמר אל
האשה אף כי אמר אלהים לא

והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים

אין לעבד את האדמה ואר יעלה
מן הארץ והשקה את כל פני הא
האדמה וייצר יהוה אלהים את
האדם עפר מן האדמה ויפח באפו
נשמת חיים והיה האדם לנפש חיה
ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדס
וישם שם את הארס אשר יצר
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למאכל וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע ונהר יצא מעין להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לאר
בין ראשים שם האחר
פישון והוא הסבב את כל ארץ
החולה אשר שם הזהב והנה
הארץ והוא טוב שם הברכה
ואבן חיים ושם הנהר השני
גיון והוא הסבב את כל ארץ
כוש ושם הנהר השלישי חידקל
הוא החלץ קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן
עדן לעבדה ולשמרה ויצו
יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו

והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים

והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים
והנה י וסימנהו ונהר יצא מעין להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ונהר יסובבם ונהר יחרב ויבש אולימים טמים

כֹּחֵד יֵפֶת וְסִימֵנָהן הֵן הָאֲדָם הִיא כֹּחֵד מִמֶּנּוּ לְדֵעַת טוֹב וְרָע דִּן יִדְיוֹן עִמּוֹ כֹּחֵד שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל וְחִלּוֹתֵי וְהִיטִית כֹּחֵד הָאֲדָם
וְחִבּוּרֵי וְהִיא הַעֲוֹרָה לִי גַם אֶת הָאֲדָם יַעֲשֶׂה אֶל קֵל בְּתוֹלָיו וּמִכֵּשֶׁת אֲכָל עַל שְׁלֹחֵי יָאֵן אֵת אֲוִלִּיךָ אֶת חֲרַפְתִּי כֹּחֵד הַחֲלֻקִּים וְיִבְרִים בְּכֹחֵד

האדם שם אשתו חוה כִּי הוּא הִיָּתָה
אֶסְכֵּל חַי וַיַּעֲשֵׂהוּ אֱלֹהִים לְאָדָם
וְלֵאשֶׁתּוֹ כַּתּוּב עֶזְרָא וַיִּלְבֶּשׂם :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָאָרֶץ
הַזֶּה בְּאֵד מִמֶּנּוּ לְרֵעַת טוֹבוֹרִיעַ
וְעֵתָהּ פִּן יִשְׁלַח יְהוָה לָקַח
מֵעֵן הַחַיִּים וְאֵלֹהֵי לֵעֲלִים
וְיִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִן
לֵעֲבֹל אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר לָקַח
מִשָּׁם וְיִנְרֵשׁ אֶת הָאָרֶץ וְיִשְׁכֵּן
מִקְדָּם לְנוֹעַן אֶת הַכְּרִבִּים וְאֵת
לְהַטְחֵרֵב רֵמֶת הַפֶּכֶת לִשְׁמֹר
אֶת דְּרֹךְ עֵין הַחַיִּים

והארס ירעאת חוה
אשתו ותהרות לר אתקין ותאמר
קנתי איש אתי והיה ותסבל לר
את אחיו אתה בלוי היה כל רעה
צאן וקין היה עבד ארמה ויהי
מקין ימים ויבא קין מפרי האדמה
מנחה ליהוה והבל הבאן גם
הוא מבכורות צאנו ומחלכרין
ישעיהו אל הבל ואל מנחתו
ואל קין ואל מנחתו לא ישעיה
ויחזק קין מאד ויפלו פניו ואמר
יהוה אל קין למה חזית לך ולמה

נפלו פניו הלא אסתטיב שאת
ואם לא תטיב לפתח חטאת רבין
ואל יד תשוקתו ואתה תמטיל
ויאמר קין אלהי אהיו ויהי
בהיתסב שרה ויקסס קין אלהי
אהיו ויהרנהו ויאמר יהוה אל קין
אי בלא אהיו ואמך לא יד עתה
השמר אחי אגב ויאמר מה
עשית קול רמי אחד צעקיס אל
מה ארמה ועתה ארור אתה
מה ארמה אשר פצתה את פיה
לקחת את רמי אחי מיד כי
תעבר את הארמה לא תסיתת
בחה לך בעור תהיה בארץ ויאמר
קין אל יהוה נדול עונם מנשוא
הנר שתאתי היום מעל פני
הארמה ומפני אסתר ויתנע
ונר בארץ והיה כל מיצא ייהרג
ויאמר לו יהוה לכן בלהת קין
שבי עתים יקס וישם יהוה לקין
אות לבלתי הבית אתו כל מיצא
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ
נוד קרמית עדן וידע קין את
אשתו ותהרותלר את חנוך
ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
בשם בנו חנוך ויולד לחנוך את

ויהי מקץ ימים ב' וסביבהון והיה מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לאלה והיה מקץ ימים ויבש הנחל. תספ' ויסמיתקן את כל הערבי' לא תספ' תת כחה לך. תספ' דוחס ויבוען. לקחת ב' וסביבהון ויפער בו לקחתו מאיל. לקחת את דמו אחיך מידך. ויולד לחבק את מרדכי ויולד את שמואל ויבחיאל וילד את מתושאל. ויולד ליוסף בארץ מצרים. ויולד לאהרן את שבו ואת אביהוא.

תובל ופתח וסימניהן ויגלה גם הוא ילדה את תובל קין למש כל חדש חמשת וברזל ב בוי ושמיני בהם אמת ושלחתי כהם מלטים אל הגוים יון תובל משך תובל לרקמות תובל לפלך ב בהון חס האונה ב וסימניהן בנות בטוחות פני למך האונה אמרתי כי איש הדגתי למשע

עיר ויעיר ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים שם האחת ערה ושם השנית צלה ותלד ערה את תבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפי שכנור וצנב וצלה נסה הוא ילדה את תובל קין למש כל חדש חמשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ואמר למך לנשיו ערה וצלה שמעו קולי נשיו למך האונה אמרתי כי אישה דתתי לפציע וילד לחברתי כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה וידע אדם עור את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שתלי אלהים זרע אחר תחת הכל כי הדג קין וילדת נסה הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוהל לקרא בשם יהוה

זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו וזכר ונקבה בראם וברך אתם ויקרא את

שם אדם כי כן הבראם ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו בעלמו ויקרא את שמו שת ויהיו ימי אדם אחריו חלדו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ויחי שת חמשים שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי שת אחריו חלדו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן ויחי אנוש אחריו חלדו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמשים שנים ותשע מאות שנה וימת ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן אחריו חלדו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי קינן

שבעתים וד פת וב קל וסימניהן טי שבעתים יקם קין כל הדג קין שבעתים יקם והשב לשבינו שבעתים אל חיקם ויהי אור הלכנה באור החמה הדי פת וב קל פקין מוקק שבעתים ונמצא ישרם שבעתים שש ד קל וסימניהן ששת לי אלהים ולא שתלבושם לזאת גם יהודה שת קינר לך מי שת בטוחות חמשה כל אור שמנה חס וכל נבי דכו חס בלל מל וסימניהן

ייעברו בני ישראל את עמלקין בשנת שמיני עשרה לבריאת העולם ושמנה עשרה שנה עולת מעלות

בתכראם

בזא ארם עפר

פקיפ

איל

בזא ארם עפר

בזא ארם עפר

ויתקדך נ' ר' מס' וסימנהו ויתקדך חנוך את האלהים ואינו כולק אתו אלהים ויתקדך חנוך את האלהים אחריו הולידו אתי
ויתקדך בתוך אריות ס' כל הפרש ויחי בפה ויהי וסימנהו ויהי אדם בן ויהי חנוך ויתקדך ויהי כי החל האדם לדב' על שם הארמה ס'

עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת ויחי מהללאל
חמש שנים וששים שנה ויולד
את רד ויחי מהללאל אחריו
הולידו את רד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהי כל ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
וימת ויחירד ששת
וששים שנה ומאת שנה ויולד
את חנוך ויחירד אחריו הולידו
את חנוך שמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהי כל ימי רד ששת
וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת ויחי חנוך
חמש וששים שנה ויולד את
מתושלה ויתקדך חנוך את
האלהים אחריו הולידו את
מתושלה שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי
חנוך חמש וששים שנה ושלש
מאות שנה ויתקדך חנוך את
האלהים ואינו כולק אתו
אלהים ויחי
מתושלה שבעים ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד את למך ויחי

י
סל
וסימ
כת
בפרט
ה
בטע
י
סל
בתר
סעמי
י
חם
אדם
למד
עפין
י
סל
חם
בכפ
סל
י
חם
י
וסימ
כת
י
בהלל
כפ
י
חם
סל

י
סל
חם
בכפ
סל
י
חם
י
וסימ
כת
י
בהלל
כפ
י
חם
סל

ויהי נח בן חמש מאות
שנה ויולד נח את שם את חם
ואת יפת ויהי כי החל האדם
לרבע לפני הארמה ובנות ילדו
להם ויראו בני האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו
להם נשים מכל אשר בחרו
ואמר יהוה לא ידון רוחי באדם
לעלם כשנש הוא כשר והיו ימי
מאה וועשרים שנה הנפלים היו
בארץ בימיס ההם ונס אחר יכן

י
סל
חם
בכפ
סל
י
חם
י
וסימ
כת
י
בהלל
כפ
י
חם
סל

י
סל
חם
בכפ
סל
י
חם
י
וסימ
כת
י
בהלל
כפ
י
חם
סל

שמות י' סל וסימנהו ויחי מתושלה אחריו הולידו את למך שנים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בעם ובנות ותשקט הארץ
הארץ שמונים שנה ודבור ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה חכה במחנה אשור ומלכים ואם בגבורות שמונים שנה בהראות
את שער ג' וכל דבריו ימים דכו מל' כל' חם ויעש מהם ס' בחרו ג' מלעל וסימנהו ובאשר לא חפצת בחרו תחתיו שמו

האלהים

ותפלא

יהאריץ

חבלים סגור

 100

مخا

ה' ויעש
יסוף את
בתי הכפר

دنيا

כ
את
וס
פס
ד
כמ
פ
בא
ב
ר
פס
ב
ח

כח
קמח
במח

וידא יהוה בירכה ריעת הארס
בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק
רע כל היום וינתם יהוה ביעשה
את הארס בארץ ויתעצב אל
לבו ויאמר יהוה אמהה את האר
אשר בדאתי מעלפני הארמה
מאדס עד בהמה עד רמש ועד
עוף השמים כנחמת כי עשיתם
ונחמציא חן ביעני יהוה

ג
יחד
אנשי
שם

ב
בתוך
וסימ
כתי
ה
יחה

אמר
נתם
סימ
תו
גל
יפ
פ

ס"ל

והנני ג' וסימניהן והנני מקששת שנים עינים. והנני אמר לבנות בית ויאמר אלהים לנח קח כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ ופתח ה' וסימניהן ופתח אהל מועד ופתח היציל למנוח ב' בו ופתח הכית דלתותיו יצא מעשה לרבה ואל אמה תכלה כלמיעלה ופתח התבה בזה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה תשחת לוח כותהים

טהורה ה' ג חס וב כל וסימנחון מכל הבהמה הטהורה תקח לך כל יפור טהורה תאכלו דין כל טמורה שמיש יד את נצטוהר וחד וטהרה
היאם מן הבהמה ג רצ פסו וסימנחון מן הבהמה הטהורה מן הארץ והוא ינא אשר מן השמים השמיך את קלו ליוסר ועל הארץ הראך את
אשו

הנדולה
ודבריו

שמעת מותך האשם

לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה
כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
הזו מכל הבהמה הטהורה תקח
לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
ורע לפני כל הארץ כלמים
עוד שבעה אנכל ממטד על
הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה ומחית את כל היקום אשר
עשית מעל פני הארמה ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה ונח בן
שש מאות שנה והמבול היה
מים על הארץ ויבא נח ובעו
ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני המבול מן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר
איננה טהרה ומן העוף וכל אשר
רמש על הארמה שנים שנים
בא אל נח אל התבה וזכר ונקבה
כאשר צוה אל הים את נח ויהי
לשבעת חמים ומי המבול היו
על הארץ בששת שש מאות
שנה לחיית הבהמה שהשג ז'
בשבעה עשר יום לחדש ביום

ג
כס
כס
כס
כס
כס

כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס
כס
כס

ג
כס
כס

כס
כס

הזה נבקע כל מענות תהו וסרבה
וארבת השמים נפתחו ויהי הגשם
על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה בעצם היום הזה בא נח ושם
וחס ופתכנח ואשת נח ושלשת
נשי בניו אתם אל התבה המה
וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על
הארץ למינה וכל העוף למינה
כל צפור כלכנה ויבאו אל נח
אל התבה שנים שנים מכל
הבשר אשר בו רוח חיים והבאם
זכר ונקבה מכל בשר בא כאשר
צוה אתו אל הים ויסגר יהוה בעדו
ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וידפוה מים וישאו את
התבה ותרם מעל הארץ וינכרו
המים וירכו מאד על הארץ ונתן
התבה על פני המים והמים נכרו
מאד מאד על הארץ ויכסו כל
ההרים הנכחים אשר תחת כל
השמים חמש עשרה אמה
מלמעלה נכרו המים ויכסו ז'
ההרים וינע על כל בשר הרמש
על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובכל השרץ השרץ על הארץ

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ג
כס
כס

ביום הזה ו וסימנחון נבקע כל מענות תהו וסרבה כי ביום הזה וכפר עליכם יעבד
לג ביום הזה לא יבית איש ביום הזה ו ו וזכר ונקבה לא אמית נפתחו ג וסימנחון וארבות השמים נפתחו כי ארבות ממרום
שערי הנדרות נפתחו ו ואשת ו וסימנחון בעצם היום הזה כי כאשר עובד יהיא תברך ואשת נעורך כינעך

וסימנחון וזכר ונקבה לא אמית נפתחו כי ארבות ממרום שערי הנדרות נפתחו ו ואשת ו וסימנחון בעצם היום הזה כי כאשר עובד יהיא תברך ואשת נעורך כינעך

הקמתו ג' בפועל מלעיל וסימנהו זאת אות הכרית אשר הקמתו בעובד כל בשר ויום הקמתו את כרית אתם בריך אתה לילע הקמתו את כרית
ומאלה ג' וסימנהו ומאלה נפצה כל הארץ ומאלה נפרדו ימי הגוים בארץ ומאלה ואין יועץ אלהה ד' וסימנהו וישתמך חוק וישכר
ותעל

כתב
אלהה

תשע מאות שנה וחמשים שנה
וימת

ואלה תולדות בני נח שם חם ז'
ויפת וילדו להם כנען אחר המבול
בני יפת נמר ומגוג ומדי ויוון ותובל
ומישך ותירס ובני נמר אשכנז
ורפת ותנרמה ובני יון אלישה
ותרשיש כתיס ורדנס מאלה
נפרדו איי הגוים כאשר צתם איש
ללשנו למשפחתם בגויהם ובני
חם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני
כוש סבא וחווילה וסכתה ורעמה
וסכתא ובני רעמה שבא ודרן
וכוש ילד את נמרד הוא הראשון
להיות נמר בארץ הוא היה נמר
ציד לפני יהוה על כן אמר נמו
נמר ציד לפני יהוה ותהי ראשית
ממלכתו בכל וארץ ואכד ובלנה
בארץ שנער מן הארץ הוא
יצא אשור ויבן את ננוה ואת
רחבת עיר ואת כלח ואת רסן
בין ננוה ובין כלח הוא העיר
הגדלה ומצרים ילד את לודים
ואת ענמים ואת להבים ואת
נפתחים ואת פתרסים ואת
בסלחם אשר יצאו משל

בכל בשר אשר על הארץ
ויאמר אלהים אל נח ואת
הכרית אשר הקמת בני ובני
כל בשר אשר על הארץ

ויהיו בני נח יצאים מן התבה
שם וחס ויפת וחם הוא אבי כנען
שלשה אלה בני נח ומאלה
נפצה כל הארץ ויהלנח איש
הארמה ויטיע עדרים ויישת מן
היין ויישכר ויתגל בתוך אלהה
וירא חם אבי כנען את ערות
אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח
שם ויפת אתה שמלה ויישימו
על שכם שניהם וילכו אחרנית
ויכסו את ערות אביהם ופניהם
אחרנית וערות אביהם לאראו
וייקץ נח מיינו וירע את אשר
עשה לו בניו הקטן ויאמר ארו
כנען עבד עבדים יהיה לאחיו
ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד למזיפת אלהים
ליפת ויישכן באהלי שם ויהי
כנען עבד למזי ויחינח אחר
המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה ויהי בלימי נח

בפועל
מלעיל
וסימנהו
כתב

וסימנהו
כתב
לשון
העברית
וסימנהו
כתב

אביהם
אכד
אחות
אמר
ועדות

ל

לפך
נח
הנוד

בסיפ

והנ
דיופת
רה

הם
והר
והאמר

ה
מסו
מסו
את
ראת
ראת

ויעתק משם ההרה מקדש לבית אל ויט אלהה בית אל מים והע מקדש ויבן שם מזבח לילע וקרא בשם ייך למסעו מנוב ועד בית אל ויסע
ישראל אל ויטע ג' וסימנהו ויחל נח איש הארמה ויטע כרם ויטע אשל בכאר שמע ויטע יע אלהים גן בעדן מקדש ויטע
שם את האדם אשר ינעו וילדו ה' וסימנהו לוד עיר שלשה בעם שבעה בעם לאבשלום וילדו להם כנען אחר המבול

ויהי ה' בטע בספ' וסימנח ויהי גבול הכנעני מעידו ויהי בצאת נפשה ויהי כאשר התעו אתי אלהים ויהי ברכתו ויהי כי באנו אל המלוקס ולשם ד' חר מנח שם בר נש' וסימנהו ולשם ילד נם הוא ולחקך עליון על כל גוי הארץ כאשר ידבק האדמה הנני עשה את כל

פ' שנים ואת כפתרים

וכנען ילד את צירן בכרן
ואתחת ואת היכוס ואת האמרי
ואת הגרנשי ואת החו ואת
הערקי ואת הסני ואת הארורי
ואת הצמרי ואת החמתי ואחר
נפצו משפחות הכנעני ויהי גבול
הכנעני מצירן באכה גררה ער
עזה באכה סרמה ועמרה ארמה
ויצבים ער לשע' אלה בני רזם
למשפחתם ללשנתם בארצות
בנויהם ולשם ילד
נס הוא אבי כל בני עבר אחי יפת
הגדול בני שם עילם ואישור
וארפכשד ולדו וארם ובני ארם
עין וחור ונתרומי וארפכשד
ילד את שלח ושלח ילד את
עבר ולעבר ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימי נפלה הארץ
וישם אחיו קטן ויקטן ילד את
אלמווד ואת שלח ואת חצומות
ואת ירה ואת הדודס ואת אוזל
ואת דקלה ואת עזכל ואר
אבימאל ואת שבא ואת אופר
ואת חוילה ואת זככל אלה
בני קטן ויהי מושבם ממשא

הם
כל
אור
הם
בטע

ב
וסימ
כתב
כן
הכחה

כל
בטע
מלע
כל
הנה
את
אשר
קל
וסימ
כתב

ב
בתרי
לע
העשב
נכה
וסימ
כתב

ל
יהד
ולא
יבער
מסך
מזבח

ב
הקלות

באכה ספרה הר הקרם אלה בני
שם למשפחתם ללשנתם בארצות
לנויהם אלה משפחת בני נח
לתולדתם בנויהם וסמאלה נפרדו
הנויס בארץ אחר המכר

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים
אחרים ויהי בנסים מקרם וימצאו
בקעה בארץ שני ערוי שבו שם
ויאמרו איש אל רעהו הבה נלכנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם
הלכנה לאבן והחמר היה להם
לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו בשמים ונעשה
לנו שם פן נפויז על פני כל הארץ
וירד יהוה לראות את העיר ואת
המגדל אשר בנו בני הארם
ויאמר יהוה הן עס אחר וישפה
אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יכזר מהם כל אשר
זכו לעשות הבה נרדה ונבלה
שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו ויפיץ יהוה אתם משם
על פני כל הארץ ויחדלו לבנת
העיר על כן קרא שמה בבל כי
שם בבל יהוה שפת כל הארץ

ב
בטע
בספ
וסימ
כתב

וסימ
כתב
ה
מל
כתב
וסימ
כתב

ב
וסימ

ב
וסימ

נבנה ד' וסימנהו חכה נבנה לעיר ומגדל וראשו בשמים גדרות נאן נבנה למקדש ונפלו לבנים נפלו ונבנה ונבנה ונבנה
עסכם את חוכמה אם חוכמה היא נבנה עליה טורח כסף כי אנוני יחד נבנה יל ונבנה את החוכמה וסימנהו ודברים ב' וסימנהו ודברים הרבה ויהי כל
הארץ שפה אחת ודברים אחדים ב' בני האדם ו' וסימנהו אשר בע בני האדם אם ירה סוחר ב' ירה מנח כי אתה ידעת לבדך וחבורי

משמים
להוריע
וכל הקלות
דכותם

שם שם ב סמי וסימניהן אשר נקרא שם שם ית עבדות אלה תולדת שם שם בן מאת שנה וילד את ארפכשד שנתים אחד המבול שנתים ב וסימניהן שנתים אחד הרעש אלה תולדת שם שם בן מאת שנה וילד את ארפכשד שנתים אחד המבול וית נחור ב כנע וסימניהן

והיריעות שנים וטלטים שנה

וילד את

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

נחור

ומי שם הפיעם יהוה על פני כל הארץ

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה וילד את ארפכשד שנתים אחד המבול

שנה וילד את ארפכשד שנתים אחד המבול וית נחור ב כנע וסימניהן

אחר המבול וית שם אחר הולידו את ארפכשד חמישים מאות שנה וילד בנים ובנות

וארפכשד חי חמישים ושלשים שנה וילד את שלח וית ארפכשד אחר הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

וישלח חי שלשים שנה וילד את עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

ויחיה עבר וית שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות

יב פסוק את אתוואת ומלה חרה בועה וסימניהן ויחיתרח שבועים שנה וילד את אכרס אתנחור ואתה הן וההן הוליד אתלוט ואם אמר יאמר העבר אהבתי את אדני את אשתו ואת בע לא אינא חפשי וערכו בע אהין הכהמים אתה החלות להראות את עבדך אתגדלך ואתידך החזקה כי נסך עליכם ית רוח תרדמה אנבו עשיתי ושלחתיכם אתה חרב הענ משלחכם אתה חרב השקיפה ממעון קדשך מן השמים

הנבזה ב' וסימנהון ויסע אכרם הלך ונפוע הנבזה ולוט עמו הנבזה ו— ואכרם ב' ר' פס' וסימנהון ואכרם בן שמועם שער— ואכרם ככר מאד במקנה בכסא וכוהבס— אחים אנחנו ב' וסימנהון שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד כעם אנחנו לאהיו עבדיך

קחולד ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו ויעל אכרם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנבזה ואכרם ככר מאד במקנה בכסא וכוהבס וילך למסעיו מנבוע עד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלד בתחלה בין בית אל ובין העי אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אכרם בשם יהוה וגם ללוט ההלך את אכרם היה צאן ובקר ואהלש ולא נשא אתם הארץ לשבת יחד כי היה רבו שסרב ולא יכלו לשבת יחדו ויהיריב בין העממקה אכרם ובין רעמקה לוט והכנעני והפרזי או ישב בארץ ויאמר אכרם אל לוט אלנא תהימר רבה בני ובניך ובין רע ובין רעך כי אנשים אחים אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפר נא מעל אסה שמ השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה וישאלוט את עמו וירא את כל ככר הירדן כי כלה

מיסקה לפני שחת יהוה ארץ סדס ואת עמרה כנן יהוה בארץ מצרים באכה צער ובחר ללוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדס ופרדו איש מעל אחיו אכרם ישב בארץ כנען ולוט ישב בער הככר ויאהל עד סדס ואנשי סדס רעים וחטאים ליהוה מאד ויהוה אמר אל אכרם אחי הפר לוט מעמי שאנא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונבזה וקדמה וימה כיאת כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנה הולר עד ער עולם ושמת את זרעך בעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ נסור עד ימנה קום ר' התהלך בארץ לארכה ולרחבה כלך אתנה ויאהל אכרם ויבא וישב באלנמרא אשר בבתרון ויבן שם מזבח ליהוה

ויהי בימי אמרפל מלך שניצר אריון מלך אלסר כדל עמר מלך עלסותד על מלך נזים עשו מלחמה את ברע מלך

קום ט' ר' פסוקי וסימנהון קום התהלך בארץ קום לך פרנה קום רש' קום לך ירפתה קום ויהדת אל בית הויד קום לך אל מנוה וחבורי קום כי עלך הדבר דשמועם ויאהל ב' וסימנהון בער הככר ויאהל עד סדס ויאהל אכרם ויבא וישב באלנמרא אשר בבתרון ויבן שם מזבח ליהוה ויהי בו בראש פס' וסימנהון ויהי בימי אמרפל מלך שניצר ויהי בימי אחר ויהי בימי יהונקים ויהי בימי שפט השפטנים

כרמים ויאמר אכרם אלנא תהימר רבה בני ובניך ובין רע ובין רעך כי אנשים אחים אנחנו

והאמין בל' ויחשבה לו עיקר: ויראה יהודה ויחשבה לו ע' כסתה פניה — משלשת ב' ונפשו וסוף
ויאמר אליו קחה לו ע' ושלשת ועמשלשת ואיל משלש ותר וזולת — והרכש כל חם בר כן אחר כל

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סָרְס אֶל אֲבִרְס תְּקִל
הַנֶּפֶשׁ וְהִרְכֵּשׁ קַח לָךְ וַיֹּאמֶר
אֲבִרְס אֶל מֶלֶךְ סָרְס הִרְמַת יָדִי
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ אֶסְמַח וְעַד שְׂדֵה נֶעֱל
וְאֶסְאָק חֶמְלָא שְׂרָלָר וְלֹא
תֹאמַר אֲנִי הִעֲשִׂיתָ אֶת אֲבִרְס
בְּלִיעֵר יִרְקָא שֶׁר אֵלּוּ הַנֶּעֱרִים
וְחִלְקָהּ אֲנִישׁ אִשְׁרֵי הִלְכוּ אֶת
עֵנָה אֲשֶׁר וּמִמָּרָא הֵם יִקְרָאוּ
חֶלְקִים
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵי הַדְּבָרִים יְהוָה
אֶל אֲבִרְס בְּמַחֲזֵה לֵאמֹר אֶל
תִּירָא אֲבִרְס אֲנִי מִן לֶךְ שְׂכָךְ
הִרְבֵּה מֵאֵר וַיֹּאמֶר אֲבִרְס אֲרֵנִי
יְהוָה מִהֵתֵתֵנִי לִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עִירִי
וּבִן מִשְׁקָבִיתִי הוּא רַמְשֵׁק אֱלֵינוּ
וַיֹּאמֶר אֲבִרְס הֵן לִי לֹא נִתְתֵּר
זֶרַע וְהִנֵּה בִּן בֵּיתִי יוֹדֵשׁ אֶתִּי וְהִנֵּה
רֶכֶר יְהוָה אֱלֹהֵי לֵאמֹר לֹא יִירָשׁ
וְהִבֵּא אִשְׁרֵי יֵצֵא מִמִּעֵד הוּא
יִירָשׁ וַיֵּצֵא אֹתוֹ חֲחוּצָה
וַיֹּאמֶר הַבְּטָנָה שְׁמִי מִהוֹסֵפֶר
הַכּוֹכָבִים אֶסְתַּוֵּב לִסְפָּרָתָם
וַיֹּאמֶר לוֹכֵה יְהוָה זֶרַע וְהִנֵּה
בֵּיתוֹ וַיִּחְשְׁבֵה לֹו צִדְקָה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוּצֵאתִיךָ
מֵאוּר֫כְשִׁים לְתַתְּלֹךְ אֶתְהָאֲרִיץ
הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה
בְּמֶה אֲרִיעַ כִּי אֲרִישָׁנָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
קָהָה לִי עֲלֵה מִשְׁלִשֵׁת וַעֲזֹז מִן
מִשְׁלִשֵׁת וְאֵל מִשְׁלִשֵׁת וּתְרוּנוֹת
וַיִּקַּח לוֹ אֶת כָּל אֱלֹהֵי כְתֹר אֶתֶם
בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ בְּתָרוֹ לְקֹרֵאתְרֵעוֹ
וְאֵת הַצִּפּוֹר לְאַבְתָּר וַיִּרְדּוּ הָעֵיטִים
עַל חֲפָנֵי־וַיֵּשֶׁב אֶתֶם אֲבָרִם וַיִּהְיֶה
הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וּתְרַדְמָה נִפְלְאָה עַל
אֲבָרִם וַתִּהְיֶה אִמָּה חֲשִׁכָה גְדֹלָה
נִפְלְאָה עָלֵיו וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יִדְעָה
תְּרִיעֲבִינָה יְהִי דוֹרְעַךְ בְּאֶרֶץ לֹא
לָהֶם וַעֲבָדוּם וַעֲנִי אֶתֶם אֲרָבִיעַ
מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶתְהַנּוּ אִישׁ
יַעֲבֹדוּן אֲנֹכִי וְאַחֲרֵיכֶן יֵצְאוּ
בְּרַכְשָׁנָרוֹל וְאֶתְהַתְּקוּ אֶל
אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבְּרֻם בְּשִׁיבָה
טוֹבָה וְדוֹר רִבְעִי יֵשׁוּבוּ הִנֵּה
כִּי לֹא שָׁלוֹם עֵינֶיךָ הָאֵמֶר עַד הִנֵּה
וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֹלְטָה הָיָה
וַהֲנֵה תִנּוֹר עֵשֶׂן וּלְפִיר אֵשׁ אֲשֶׁר
עָבַר בֵּין הַנּוֹרִים הָאֵלֶּה בַּיּוֹם
הַהוּא כִּכְתִּיבָהּ אֶת אֲבָרִם בְּרִית
לְאֹמֶר לְדוֹרְעַךְ נָתַתִּי אֶת הָאֶרֶץ

באה ב' מלעיל וסימנהו ויהי השמש באה ועלטה ההיה תגור עשן ולמיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה ערנו מירביתם ורחל באה עם העזן אשר לאביה בירעה הוא ישובו שנים והאמן בית לית כותיה חסס בלעדי לית כותיה ר' מסוס ויכתב לית כותיה וירא יעס עמר מלאים ואם אקח לית כותיה

לא תשא ג' רס"ו וסמנהון אולי יש חמישים ידיוקים בתוך העיר האך תספה ולא תשא למקום למקום חמישים ידיוקים אשר בקרבה ולא תשא עליו ולא תשא אתה לדרך ה' חללה ג' חס יוד וסמנהון חללה לך מעשות כדבר הזה להמית צדק עם רשע והיה

אשר אני עשה ואברהם היו
יהיה לגוי גדול ועצום ונכבד
כל גוי הארץ כי ירענו למען
אשר יצוה אתכם ואת ביתו
אחריו וישמר דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הבא
יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו ויאמר יהוה וזאת סדרם
ועמרה בירבה וחטאתם כי
בכרה מאד ארדה נא ואראה
הכי צעקתה הבאה אלי עשוי
כלה ואסלא ארעה ויפנו משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה ויגש
אברהם ואמר האף תספול
צדיק עם דשע אולי ישחמשון
צדיקם בתוך העיר האף תספה
ולא תשא למקום למען חמשים
הצדיקים אשר בקרבה חללה
לדמעשת כדבר הזה להמית
צדיק עם דשע עוהיה כי צדיק
ברשע חללה לך השפט כל
הארץ לא יעשה משפט
ויאמר יהוה אסאמצא בסדם
חמשים צדיקים בתוך העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם

ויען אברהם ויאמר הנהנא הואלת
לדבר אל ארני ואנכי עפר ואפר
אולי יחסרון חמשים הצדיקים
חמישה התשחית בחמישה את
כל העד ויאמר לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה
ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא
אעשה בעבור הארבעים ויאמר
אלנא יחר לארני ואברהם אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמצא שם שלשים
ויאמר הנהנא הואלת לדבר
אל ארני אולי ימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור ז'
העשרים ויאמר אלנא יחר
לארני ואברהם ארבעים אולי
ימצאון שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה וילך
יהוה באשר כלה לדבר אל
אברהם ואברהם שב למקומו
ויבאו שני המלאכים סדמ
בערב ולוט וישב בשער סדם
ויראו לוט ויקם לקראתם וישתחו
אפים ארצה ויאמר הנהנא
ארני סודנא אל בית עבדכם

בצדק כרשע. ב' בו חללך את השופט כל הארץ לא יעשה משפט. חללה לאל מרשע ושדו מעול. ה' האלתי ב' וכל
וסימנך ויאמר הנה נא הוא אלתי ויען אברהם ויאמרה נא הוא אלתי אל ארע ואנכי עפר ואפר. לארע ו' בת'ן וסימנך לארע
אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו לך זרע יעברנו יספר לארע לדוד. לארע רשלים. לארע רעשה. חנה חזק ואמיץ. וארור נבל
וישבעדו

יב
שחור
על
הסיכ

בספר
מלך

יה
מלך
תיקון
עשר
ונחמ'א

כל
ח
במז
פ
ויסלף

זא
חס רפ
יוד בער
וסימ
בתו

מל
בבז
חם
מל

ויאמרו לא כי אמר ייחזקאל ואלו ויהיו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי אמר ייחזקאל ואלו ויהיו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי אמר ייחזקאל ואלו ויהיו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם

טענתו

וקבלהם

מקנהם

ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
מרחובות ויפצרו במאד ויסרו
אליו ויבאו אל ביתו ויעשו להם
משתה ומצות אפה ויאכלו טרם
ישכבו ואנשי העיר אנשי סדום
נסבו על הבית מערוער וזקן כל
העם מקצה ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר
באו אליך הלילה הוציאם אלנו
ונרעה אתם ויצא אלם לוט
הפתחה והדלת סגר אחריו ז
ויאמר אלנא אחי תרעני הנהנא
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש
אוצאהנא אתחן אליכם ועשו
להן כטוב בעיניכם סדום לאנשים
האל אל תעשו כדפי על כן
באו בעל קרתי ויאמר ניש ז
הלא הוא אמרו האחד בא לנו
וישפט שפט עתה נקע לך
מהם ויפצרו באיש בלוט מאד
וינסו לטבד הדלת וישלחו
האנשים את רסו ויבאו ארץ
לוט אלם הביתה ואת הדלת
סגרו ואת האנשים אשר פתח
הבית הכו בסגורם מקטן ועד

יד
חס

ב
כתי

ב
רסמי

ודגש

רסמי

כתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

וכתי

ב
סת

ב
רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

רסמי

הוא כי אמר ייחזקאל ואלו ויהיו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי אמר ייחזקאל ואלו ויהיו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי אמר ייחזקאל ואלו ויהיו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם

המאכלת וסומנתה ויבא אל ביתו וישרה אברהם את ידיו ויקח את המאכלת לשחוט את בנ' ויקח אברהם את עני העלה וישם על יעקב בשר
אברהם אברהם ב' וסומנתה ויקרא אליו בלאך י' מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני' אלהי תלדתי יעקב בן אברהם אברהם הוליד
את יעקב

אברהם אביו ואמר אבי ואמר
הנני בני ואמר הנה האשה העצ
ואת השה לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה
בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל
המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח
ויערך את העצים ויעקב את
יעקב בני וישם אתו על המזבח
ממעל לעצים וישרה אברהם
את ידיו ויקח את המאכלת לשחוט
את בני ויקרא אליו בלאך יהוה
מנה שמים ואמר אברהם אב
אברהם ואמר הנני ואמר אל
תשלח ירך אל הנער ואלתניש
לואומה כי עתה ידעת כי ירא
אלהים אתה ולא אחי שכת את בני
את יחיד ממני וישא אברהם
את עינו וירא והנה איל אחר
נאחז בסך בקרעו וילך אברהם
ויקח את האיל ויעלהו לעלה
תחת בני ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יהוה יראה אשר
יאמר היום בהר יהוה יראה
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
שנת מנה שמים ויאמר בי

סתה
ידאה

ב
דג

חם

ב
יס
ס
ס

ב
ואלה
עלית
יעקב
וסים
כת

ס
וכל
תלים
דכו
ככל
סמנו

כ
הפט
והמול
ג
דוד
וסים
בגל
כת

נשבעת נאם יהוה כיינן אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשנת
את בניך את יחידך כי כרך אבותיך
והרבה ארבה אתורעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת
הים וירשורעך את שער איפיו
והתברכו בורעך כל גויה ארץ
עקב אשר שמי עת בקר' וישב
אברהם אל נעריו ויקמו וילכו
יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע
ויהי אחר הדברים האלה ויגד
לאברהם לאמר הנה ילדה מלנה
נסהוא בנים לנחור אחיך את
ענין בכרו ואת בנו אחיו ואת
קטואל אבי ארס ואת כשד ואת
חזו ואת פלד שואת ידלה ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה
שמנה אלה ילדה מלכה לנחור
אחי אברהם ופלדשו וישמה
ראומה ותלד נסהוא את טבח
ואת נחס ואת מח שואת מענה
והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים שנת חיי שרה
ותמת שרה בקרית ארבעה הוא

ב

ג
ובשין
כת

ב
ארכה
ג
וסים
כת

ב
כל
הס
כט

ג
וסים
כת

ב

ג
וסים
כת

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

ב

ג

בהר י' וסומנתה השור יהוה לכם כי יעלה בהר י' ויבא אל ביתו וישרה אברהם את ידיו ויקח את המאכלת לשחוט את בנ' ויקח אברהם את עני העלה וישם על יעקב בשר
וכחול ב' וסומנתה וכחול ארבה ימים כי כרך אברהם את ידיו ויקח את המאכלת לשחוט את בנ' ויקח אברהם את עני העלה וישם על יעקב בשר
בשון תרגום אתה י' אתבאש' ומית ס' קטואל ג' וסומנתה קטואל בן שפטן חשבה בן קטואל את ענין בכרו ואתבאש' אחיו
ואת קטואל
אבי ארס

קטואל ג' וסומנתה קטואל בן שפטן חשבה בן קטואל את ענין בכרו ואתבאש' אחיו
ואת קטואל
אבי ארס

וַתִּשְׁבַּע בְּיָמֶיךָ אֱלֹהִים הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לָּךְ מִכְנוּת הַכְּנַעֲנִים אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבִּי וְאַתְּ מִיָּדֶיךָ לֹת כְּבוֹדִי וְעַל יוֹשֵׁב שְׂבַע עֶשֶׂר מֵלָכִים שְׁלֹשָׁה מֵנָהוּן בְּסוּד וְשָׂאֵר סֵפֶר חֹסֶם וְאָמַר אֵלָיו אֲבִירָם הַשֹּׁמֵר כֹּל בְּמוֹעַ מִלְּעוֹלָם בְּרַמֵּן אֶחָד מֶלֶךְ הַשֹּׁמֵר

וַאֲשֶׁכֶּיֶךָ בִּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה
לְבִנִי מִכְנֻת הַכְּנָעִנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
יֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ כִּי אֶל אֶרֶץ וְאֶל
מוֹלַדְתָּ תֵּלֵךְ וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה לְבִנִי
לִיעֲזָק וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוֹלִי
לֹא תֵאֱכָל הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי
אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת הֵשֶׁב אִשִּׁי
אֶת כֹּנֶן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵצֵאת
מִשָּׁם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרָהָם הַשָּׂמָיִם
לְדָפְן תֵּשִׁיב אֶת בְּנֵי שָׁמָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית
אָבִי וּמֵאָרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דָּבַר
לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ
אֶתְּנֶנְךָ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח
מֵאֲבֹתָ לְפָנֶיךָ וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה לְבִנִי
מִשָּׁם וְאִם לֹא תֵאֱכָל הָאִשָּׁה
לְלֶכֶת אַחֲרַי וְנָקִיתָ מִשְׁבַּעַי
וְאֶתְּנָה אֶת בְּנִי לְאִשְׁתְּךָ שָׁמָּה
וַיֵּשֶׁב הָעֶבֶד אֶת יְרֵחַ תַּחַת יָרֵךְ
אַבְרָהָם אֲרָנּוֹ וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל הַדָּבָר
הַזֶּה וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֵשָׂרָה גְּמָלִים
מִגְּמַל אֲרָנּוֹ וַיֵּלֶךְ וְכָל טוֹב אֲרָנּוֹ
בִּיהוָה וַיָּקֵם וַיֵּלֶךְ אֶל אַרְסֵנְהָרִים
אֶל עִיר נְחוּר וַיִּכְרֶה גְּמָלִים ז'
מִחוּץ לְעִיר אֶל בְּאֵר הַמֵּי־לֵעַת

לל
ומל

מל
יז
בתור
מנהו
בסיפ
ושא
סופר
חס

L
במסע
מלחמה
במלחמה
במסע
מלחמה
הטמר
והתקט

ו' ח
ב' ק' צ' ס'
א' פ' ס'

ל
חד
כח
גל
טכיו

עַבְדְּלָעֵת צֵאתָ הַשָּׂאֲבֵת וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבֵרָהֶם הַקֹּדֶה
נֶאֱלָפֵנּוּ הַיָּסוּד וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנָי
אֲבֵרָהֶם הוֹנֶה אֲנִי נִצָּב עַל עֵץ
הַמִּים וּבְנוֹת אֲנִשִּׁי הָעִיר יֵצְאוּ
לִשְׂאֹב מִים וְהָיָה הַנָּעִר אֲשֶׁר
אָמַר אֵלָיו הֵטֵן אֲבֹרְךָ וְאַשְׁתָּה
וְאָמְרָה שִׁתְּהָ וְנִסַּנְמִלִּךְ אִשְׁקָה
אֹתָה תִּכְחַת לַעֲבֹרְךָ לִי צַחֲקוּנָה
אֲדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנָי
וַיְהִי הוּא אֶטְרֹם כְּלֵה לְדַבֵּר וְהָיָה
תִּבְקָה יֵצְאֵת אֲשֶׁר יִלְדָּה לְבִתּוֹ אֶל
בֶּן מִלְכָּה אִשְׁתּוֹ וְחֹרֵא חֵי אֲבֵרָהֶם
וְכָדָה עַל שִׁנְכֶמֶה וְהַנָּעִר טֹבַת
מֵרָאָה מְאֹד בְּתוֹלָה וְאִישׁ אֶל
יָדָעָה וְתָרַד הָעֵנָה וְתַמְלֵא כָדָה
וְתַעַל וַיִּרֶץ הָעַבֵּד לִקְרֹאתָהּ אֶל
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי אֵינִי נֹאמֵעַט מִים
מִכֹּדֶךָ וְתֹאמְרֵי שִׁתְּהָ אֲדֹנָי וְתַמְחֹד
וְתָרַד כָּדָה עַל יָדָהּ וְתִשְׁקֶנּוּ
וְתִכַּל לִהְיוֹת וְתֹאמֶר נִסַּנְמִלִּךְ
לְגַמְלִיךָ אֲשֶׁר אֲבֹרְךָ אֶסְכֶּנּוּ
לִשְׁתֵּת וְתַמְחֹד וְתַעַל כָּדָה אֶל
הַשִּׁקָּתוֹ וְתָרַץ עֲוֹתָהּ אֶל הַבָּאָה
לִשְׂאֹב וְתִשְׁאֹב לְכָל גַּמְלִיךָ אֶל
וְהָיָה שִׁמְשֵׁתָהּ לֵה מַחֲלִישׁ

ג
והם
ג
ומה
בן

פסו
כסו
כתור
חס
חס
ד
וינאות
מהתינב
מל
דמל

וְחַסְדֵּי

ב
ח

רה ל
ק חס
בתור

خ
یا
د
یا

כ
כיוצא
לפ
דוד
י
חס

בגד

והשקט מן מוינא דברואע באת להנר לך לא תשא ששה בעריו שמה שמנה סופי מסוקי וכל טוב אדנו ביש ויברך ליתכונה
וד ויברך על כרבויו השאבת לית כותיה חס דחס הקרהא לית כותיה וכתל כן ימנא לית כותיה בתור חס דחס ואחר
ימנא מיהתיב מיל דמל ס הכחת לית כותיה וחס כתל ותעל לית כותיה קמ ס הגביאני לית כותיה ועל ס אשאב ליתכונה קמ ס

בקע ב וסימנהו בקע לנגלה מהיותה שקל בשקל הקדש עשרים נרה השקל מהיותה שקל תרומה לזע יהיה כאשר כל הנמלים לשתות
ויקה האיש נזם זהב בקע משקלו ושע עבירים על ידיו עשרה זהב כשקלם בוא יג טל וסימנהו ויאמר בוא כרוך יע לנרה

יעצבניו
אניה

לדעת ההעליה יהיה רדפו אם
לא יויהיבאשר כל הנמלים
לשתות ויקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושע עבירים על
ידיו עשרה זהב משקלם ויאמר
בתמי את הנעדינא לי הישבית
אבך מקום לנך ללון ותאמר
אלי פתתו אל אנכי בן מלכה
אשר ילדה לנחור ותאמר אליו
נס תבן נס מספוא רב עמנו נס
מקום ללון ויקד האיש וישתחו
ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי
ארני אברהם אשר לא עובד חסד
ואמתו מעם ארני אנכי בדרך
נחני יהוה בית אחי ארני ותדן
הנער ותנר לבית אמה בדברים
האלה ולרבקה אחושו שמו לבן
וירץ לבן אל האיש החוצה אל
העין ויהי כראת את הנזם ואת
העמרם עלידי אחת וכשמעו
את רב רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל
האיש והנה עמד על הנמלים
על העין ויאמר ברוך יהוה
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
בבית וסקוס לנמלים ויבא

ב
וכותרי
לזע

וישם
ק
דעת
ק

יג
טל

ל
חס
הס

ל
חס

קדש
בקרבו
תעני
בארניו

ל
חס

ה
חס
וסימ
טל

ל
לזע
וסימ
כתי

ל
כתי
קדש
תעני
לזע
וסימ
לזע
כתי

קדש
אחי
תעני
אחי
וסימ
קדש
אחי
תעני

ל
חס
ל
חס
וסימ
קדש

ל
וסימ
כתי

וסימ את המנהי עד בוא השמש עד בוא המלך אחו בוא בינור והטמן בעפר בוא כתבה למע בוא הפלטי וחב והיה ביום ההוא השמש והפך
הנה אנבי שולח לכה עד בוא תבואתה וכל שמו וכתבו רבו בטה וסימנהו בא אל מלגשי אבך מ אס בא עד בא דברו בא יבא כרנה ובא
עם המלך ויאבא ה חס וסימנהו אלהעין אל ארבע שיערה הלא אבא עבך אבא כס אורה יה חס אל לית כותיה חס

באכה ו כרע ו סימנהון ויהי נבול הכנעני מערן באכה נדרה עד ענה ב כסוקא ויהי מושבם ממשא באכה ספירה כנ יא
כארין מצרים באכה צנור וישכנו מחולה עד שור אשר על פני מצרים ויד ה היתה אל אליהו וישנם כיתוני וישל באך כרע וישכך דיל וסאך כרע

שנה וישראל שנים שנה וישבע
שנים וינועו ומתואסף אל
עמיו וישכנו מחולה עד שור
אשר על פני מצרים באכה
אשורה על פני כל אחיו נפל

קה וסימ יהודיע

ואלה תולדות יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק ויהי
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת תואל הארמי
מפרק ארס אחות לבן הארמי
לולאשה ויעתר יצחק ליהוה
לנכח אשתו כי עקרה הוא
ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו ויתר צניו הבנים בקרבו
ותאמר אסכן למה זה אנכי
ותלך לדרש את יהוה ויאמר
יהוה לה שני נעים בבטןך וישע
לאמים ממעך יפרדו ולאם
מלאם יאמין ורב יעקב צעיר
ומלאו ימיה ללדת והנה
תומס בבטנה ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו ואחרי כן
יצא אחיו וידו אוחזת בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק

וישכנו
עד

הפסוק
מישא
דבר
יע
צתרי
עש

ב
ד
פסו
מלך

ה
חס

ב
חס
מל
באפס
לאום

כ

ב

ה

בן ששים שנה בלדת אתם
וינרלו הנערים ויהי עשו איש
ידע ציד איש שדה ויעקב איש
חס ישב אהלים ויאהב יצחק
את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת
את יעקב ויזד יעקב נזיר ויבא
יעשו מן השרה והוא עיה ואמר
עשו אל יעקב הלעטנא מן
הארס הארס הזה כי עיה אנכי
עלכן קרא שמו ארוס ויאמר
יעקב מכרה כיום את בכרתי לך
ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה ואמר יעקב
הישבעה לי ביום וישבעו וימסד את
בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיר עד שנים ויאבר וישת
ויקסו לרובו עשו את הבכרה

כ

ויהי רעב בארץ מלכד הרעב
הראשון אשר היה בימי אבות
וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים נדרה וידא אליו יהוה
ויאמר אל תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך נזיר
בארץ הזאת ואהיה עמך ואבנות
כילך ולודעך אתן את כר

ב

באור

ומל

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

יא זוגין מן חד וחד א רפ וא מפ וסימנהון מכרה כיום
אונה לרבעה תכל הוא מיעה אלה יקדים ולא יכרת מיענה ובסר נמל
לרבעה והכירתי בעישן רכבה והכה בים חילת שרתו לבסם לחילה בכורה בתאנה בכורה בטרם קין ואלה חכה וחלק משמן חכה ערכה לפני לא ידעו

ערכה
מא

תולדת יצחק

אשתך ילדת לך בן ויקרא אבנבלך ליעזק ואמר אך הנה אשתך הוא קום קח את אשתך אשרך בעד תזנה וא' אשתך כגפן פריה כדרכי ביתך וסימנך ויקרא פרעה לאברהם ויעלה הנה אשתך קחולך שרי אשתך לאתקדא את שמה שרי אבל שרה אשתך ילדת לך בן ויקרא אבנבלך ליעזק ואמר אך הנה אשתך הוא קום קח את אשתך אשרך בעד תזנה וא' אשתך כגפן פריה כדרכי ביתך

יצחק בארץ ההוא וימצא ש
בשנה ההוא מאה שערים ז
ויברכהו יהוה ויגדל האיש
וילך הולך וגדל עד כי גדל מאד
ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקנאו אתו פל
פלישתים וכל הבארת אשר
חפרו עבדי אביו בימי אברהם
אביו סתמום פלישתים ומלאו
עפר ויאמר אבימלך אל יצחק
לך מעצמו כי עצמת ממנו מאד
וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם וישב יצחק ויחפר
את בארת המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום
פלישתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות בשמת אשר
קרא להן אביו ויחפרו עבדי
יצחק בנחל וימצאו שם באר
מים חיים ויהי בור עגור עס
רעי יצחק לאמר לנו המים ז
ויקרא שם הבאר עשק כי
התעשקו עמו ויחפרו באר
אחרת ויריבו נס עליה ויקרא
שמה שטנה ויעתק משם ויחפר
באר אחרת ולא רבו עליה

ל
בתו

ד
מל
בתו

ד
מל
חס

ל
מל

ד
חס

ד
מל
בתו

ל
מל

ד
מל

ד
מל

ד
מל

הארצת האל והקמתו את
השבעה אשר נשבעת לאברהם
אביו והרבית אתו רעך ככונכי
השמים ונתת לזרע את כ
הארצת האל והתכרכו בורע
פלגיו הארץ עקב אשר שמע
אברהם בקריו וישמר משמרת
מצות חקות ותורתו וישב
יצחק בגרר וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אחרת
הוא כי ירא לאמר אשתו פן
יהרגו אנשי המקום על דבקה
ביטובת מראה הוא ויהי כי
ארכול שם המים וישקה
אבימלך מלך פלישתים בעד
החלון ויראה הנה יצחק מצחק
את דבקה אשתו ויקרא אבמלך
ליצחק ויאמר אלהנה אשתך
הוא ואיך אמרת אחת הוא
ויאמר אליו יצחק כי אמרת
פן אמות עליה ויאמר אבמלך
מה זאת עשית לנו כמעט שנת
אמר העם את אשתך והבאת
עלינו אשם ויצו אבמלך את
כל העם לאמר הנועב איש
זה וכל אשתו מות וימתו ויזרע

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

ל
מל

הנה נאל שתי בנותיו ישוב יצחק ויחפר ב בפסוקא ראה אנכי את פנ אביך ויקרא מלך מצרים למיילדת
קדמונה ערובת יתן דמסו והמה מצאו ערובת והוא הפיל להן גורל קדמו רפסו והשפט את אהלה ואת אהליה ויחפרת ערובת רעה כי משלשת
הסדבנות אשר אין להן רעך דרך המים אך לא בעי שלח ידיהן ילכם ומצאן מנוחה וס' ע' ג' וס' ע' ג' מלך מצרים ויגדל מלך מצרים